

DÉLMAGYARORSZÁG

Központi szerkesztőség és kiadóhivatal Szeged,
Korona-utca 15. szám
Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal IV.,
Városház-utca 3. szám

ELŐFIZETÉSI ÁR SZEGEDEN:

egész évre . K 24.— félévre . . . K 12.—
negyedévre . K 6.— egy hónapra K 2.—
Egyes szám ára 10 fillér

ELŐFIZETÉSI ÁR VIDÉKEN

egész évre . K 28.— félévre . . . K 14.—
negyedévre . K 7.— egy hónapra K 2.40
Egyes szám ára 10 fillér

TELEFON-SZAM:

Szerkesztőség 305 Kiadóhivatal 836
Interurbán 835
Budapesti szerkesztőség telefon-száma 128—12

A szegedi mandátum ügye.

Őszinte örömmel és megnyugvással számolunk be arról, hogy Szegeden a megmozdulása pillanatában teljes vere-ség ért egy olyan tábor, amely itt is kiakarta gyujtani a felekezeti villon-gások kárhuzatos tüzét s a nemzeti munkapárt megkapó egységének és egységében való diadalának ragyogó napjára napfoltokat akart lopni. Akik aggodalmaskodva néztek körül s ért-hető nyugtalankodással várták a fejle-ményeket, lecsitult lélekkel nézhetnek a jövő elé. Mert minden felekezeti surlódás abbamaradt, mielőtt megkez-dődhetett volna s a nemzeti munka-párt egységén semmi alattomos petárda nem tudott rést robbantani.

Lássuk csak tisztán az eseményeket. Várhelyi Rósa Izsó dr, a neki följán-lott jelölésről pénteken kijelentette, hogy azt nem fogadja el. Nem fogadja el azért, mert nem akarja megengedni, hogy ebből a kérdésből felekezeti surló-dások támadjanak. Nem akarta a surlódá-soknak még az árnyékát, még halvány megnyilatkozását sem előidézni s nem akarta, hogy Jászai Géza apátplébános-nak, az ő régi barátjának és kiváló politikai fegyvertársának kellemetlen-sége származzék az ő jelöltetéséből. S mikor várhelyi Rósa Izsónak ezt az elhatározását — melyet a végrehajtó-bizottság tudomásul vett — regisz-tráljuk, akkor egyrészt sajnálkozásunkat kell kifejeznünk, másrészt pedig meg kell hajolnunk ez elhatározás mo-tiválásában megnyilatkozó erkölcsi nagyság előtt. Sajnálkozásunkat kell kifejeznünk azon, hogy Rósa Izsó ki-váló személyiségét nem láthatjuk ama pozícióban, amelyre őt Szegeden párt-különbség nélkül méltónak ítélte min-den elfogulatlanul gondolkodó és látó ember. Sajnálkoznunk kell azon, hogy Szegeden ilyen személyiség felé is kigyönyölyvét tudta öltögetni a szűk látókörű felekezetiesség. Mert hiszen az ő önzetlenségét, az ő magasan járó gondolkodását épen az a gesztus jel-lemzi leggyönyörűbben, amelylyel a mandátumot elhárította magától, mi-helyt csak gyanítani is lehetett, hogy az elfogadása jelentéktelen, de mégis nem kívánatos disszonanciákat teremne. Ő a munkapárti lobogó győzelmének a föltétlen, a megközelíthetetlen egyhan-guságát, egyöntetűségét tartja minde-neknél fontosabbnak. S mikor emiatt a maga személyét is elfeledi, akkor a legnagyobb politikai erkölcsről, makulátlanságról és idealizmusról tesz tanuságot.

Visszalépésről, meghátrálásról azon-ban szó nincs. Ezt csak rossz infor-máció dobhatta a közvélemény elé. Aminthogy a közvéleményt sok min-denben informálták tévesen a szegedi mandátum ügyéről. Várhelyi Rósa Izsó egy neki följánlott mandátumot nem fogadott el, nem mintha az esemé-nyek kényszerítették volna, hanem mert az ő finom, korrekt lelke a man-dátum elfogadására impedimentumnak tartott egy közbeeső incidenset.

S a szegedi nemzeti munkapártra most már az a föladat vár, hogy olyan jelöltet állítson, akinek a személye körül még ilyen kicsinyeskedő ellentétek sem ka-varodhatnak. S ilyen jelöltet talált is Fabinyi Ferenc, a szegedi királyi ítélő-tábla volt elnökeben, aki most az Első Hazának jogügyi vezérigazgatója, libe-rális ember, kiváló jogász és kereskedő s aki édesapjának, a volt miniszternek liberális tradícióit szitta magába. Biztató jelek vannak arra, hogy a jelöltséget el is fogadja s ennek megtörténte után ő viszi diadalra a munkapárt lo-bogóját. Ez a hatalmas, impozáns dia-dal lesz a leglesújtóbb felelet azoknak, akik azt hitték, hogy Szegeden még csak a legparányibb siker reményében és lehet a felekezetieskedés piroma-nikusainak operálniok. Nem, ezek az urak legfőljebb azt a lépést tehetnék meg, amely a fönségest elvlasztja a nevetségestől, — ha már régen meg nem tették volna. Hatalmuk nem volt, nincsen, nem is lesz.

*

Részletes tudósításunk a szegedi mandátum ügyéről a következő:

Alig jutott köztudomásra, hogy Rósa Izsó dr-t a munkapárt végrehajtó-bizottsága nagy lelkesedéssel jelölte, a mindent felekezeti szemüvegen keresztül látók, a kicsinyeskedő intranzigensek, akik nem az érdem előtt hajolnak meg, hanem csak a saját vallásukba való beleszületés előtt, hangoztatni kezdték az ő apró-cseprő kifogásaikat. A szó leg-szorosabb értelmében megtámadták, terrori-zálták Jászai Géza apátplébánost, akiről helytelen információk útján az a hír terjedt el, hogy Rósa Izsó dr-t ő ajánlotta a jelölt-ségre. Szóval az apátplébános, a katolikus vallás ekszponense, ajánlotta Szeged, a katoli-kus többségű Szeged I. kerülete képviselőjének a zsidó hitközség elnökét. S ez fáj és ettől vérzett a felekezeti széttagolódás és min-denáron felekezetieskedők szíve és minden keresztény szeretet híjával egyenesen üldözni kezdték Jászai Gézát. Ebből az apát-plébános azt a konzekvenciát vonta le, hogy megmarad ugyan a pártban, de a végre-hajtó-bizottság alelnöki székéről leköszön.

Levelet intézett Rósa Izsó dr-hoz, melyben kijelentette, hogy a párt alelnökségéről le-mond, a végrehajtó-bizottságból kilép, meg-köszönve a pártnak iránta tanúsított bizal-mát. Rósa Izsó dr, aki a jelölés estéjén még nem nyilatkozott a jelöltség elfogadása tekintetében, csütörtökön reggel közölte Lázár György dr polgármesterrel azt a végleges elhatározását, hogy a jelölt-séget semmiestre sem fogadja el. Egy-uttal kérte a polgármestert, keresse föl Já-szai Géza apátplébánost, közölje vele ezt az elhatározását s kérje meg, hogy maradjon továbbra is alelnöke a pártnak, hogy ilyen módon visszaálljon a régi helyzet s olyan jelöltet keressenek, akinek személye ellen a párt egyetlen árnyalatának sincs kifogása. Lázár György dr csakugyan interveniált s Jászai Géza visszavonta a párt alelnök-ségéről való lemondást, hozzátéve, hogy a mostani választásnál nem akar szerepelni, mert idegeit nagyon megviselték a csütör-töki izgalmak.

Rósa Izsó nyilatkozata.

A Délmagyarország munkatársa fölkereste Rósa Izsó dr-t, aki visszalépéséről és annak okairól a következő kijelentést tette:

— A lapoknak az a közlése, hogy én a jelöltséget elvállaltam, hibás volt. Én akkor, amikor nekem a jelölést följánlották, hatá-rozott választ nem adtam és föntartottam magamnak az elhatározást arra az időre, hogy a jelölés dolgában határozott állást foglalhatok. Közben jött az ismeretes incidens. Egy olyan személynek, akit én nagyra becsülök, kiválóan tisztelek és akihez en-gem régi barátság fűz, az én jelölésem bizo-nyos oldalról kellemetlenséget okozott. Miután én mindent inkább megengedhetőnek tar-tottam, mint azt, hogy neki kellemetlenségei legyenek és minthogy én őt mindenáron meg akartam kimélni attól, hogy ferde hely-zetbe kerüljön és mert megfontoltam azokat az áldozatokat is, amelyeket nekem a jelölt-ség elvállalása esetén hoznom kellene, visz-szautasítottam a jelöltséget. Ettől a meg-másíthatatlan szándékomtól most már nem tántorodok el.

— Elhatározásomban az vezetett, hogy nem akartam megengedni, hogy ebből a kér-désből kifolyólag felekezeti surlódások támad-janak. Azt akartam, hogy az a békességes állapot, amely itt példaszerűen fönnállott, a jövőben se zavartassanak meg. Miután társelnököm visszalépése arra engedne kö-vetkeztetni, hogy az ő visszavonulása ered-ményekkel járna, én pedig azt nem csak a párt, hanem a társadalmi együttélésünkre is végzetesnek tartottam, ezért határoztam el magamat arra, hogy a jelöltséget vissza-utasítom.

Jászai Géza nyilatkozata.

Munkatársunk előtt Jászai Géza apátplé-bános a következőket mondotta:

— Tény az, hogy én a szegedi nemzeti munkapárt végrehajtó bizottságának alelnök-ségéről lemondtam, a lemondást azonban visszavontam a pártegység érdekében azzal a megjegyzéssel, hogy a mostani választás-nál minden politikai akeiőtől távol tartom